

[Udenrigsministeren]

Man bør i øvrigt have for øje, at Fællesskabet først fra midten af 1980'erne systematisk har fastlagt fælles minimumsforpligtelser inden for områderne miljø og arbejdsmiljø, og at dette først er sket i tilknytning til etableringen af det indre marked og den dermed voksende udveksling af varer, tjenesteydelser og kapital.

Afslutningsvis skal det fremhæves, at et europæisk land, som måtte blive medlem af EF, fra tiltrædelsestidspunktet skal anvende de regler, EF har udformet på området. En kortere tidsmæssig undtagelse herfra kan dog udformes som led i et overgangsarrangement.

Spm. nr. S 633

Til *energiministeren* (13/3 90) af:

Duetoft (CD):

»Hvordan vil ministeren sikre koordinationen mellem regeringens miljøpolitik og energipolitik, således at man ikke ødelægger hinandens initiativer?«

Begrundelse

I den seneste tid er der fremkommet en række eksempler på, at regeringens politik på miljø- og energiområdet modarbejder hinanden. Som eksempler kan nævnes halmafbrændingsforbudet, der førte til landmænds investering i nedmuldningsmateriel. Dette begrænser derefter mængden af halm til halmfyrede kraftværker.

Dernæst forholdene omkring det decentrale kraftværk i Struer og Holstebro, der bl.a. skal bruge affald fra kommunerne. Denne affaldsforbrænding strider imidlertid mod den statslige målsætning om, at 50 pct. af affaldet skal genbruges.

Endelig spørgsmål om dispensationer fra bygningen af gylletanke hos landmænd, der kan levere gylle til biogasanlæg. Meget tyder på, at værker drevet på biogas ikke kan få de nødvendige gyllemængder, fordi miljøministeren har tvunget til investering i gylletanke.

Det er vigtigt for den fremtidige planlægning på energiområdet, at der ikke går modstridende og forvirrende signaler ud fra regeringens forskellige ministre.

(Besvaret sammen med spm. nr. S 634).

Spm. nr. S 634

Til *miljøministeren* (13/3 90) af:

Duetoft (CD):

(Ensyldende med spm. nr. S 633).

Svar (20/3 90):

Energiministeren (Bilgrav-Nielsen) og miljøministeren (Lone Dybkjær):

Regeringens miljø- og energipolitik koordineres løbende på ministerniveau og ved samarbejde mellem Miljøministeriet og Energiministeriet. Det gælder både i forbindelse med større handlingsplaner – som f.eks. regeringens handlingsplan for miljø og udvikling og regeringens energihandlingsplan – og i forbindelse med lovgivning og behandling af konkrete sager. Også på de områder, som nævnes i begrundelsen, har der været en række kontakter.

Tilvejebringelsen af de fornødne mængder halm til energiformål er i høj grad et spørgsmål om pris, og det er ikke vurderingen, at halmafbrændingsforbudet vil give anledning til mangel på halm for eksisterende og planlagte kraftvarme- og fjernvarmeværker. På grund af store sæsonudsving i høstudbyttet vil snitnings- og nedmuldningsudstyr under alle omstændigheder være en nødvendighed – også i områder, hvor der er mulighed for at sælge halmen til energiformål.

Med hensyn til anvendelsen af affald til energiformål er der enighed om en prioritering af en 50 pct.s genanvendelse af affaldsmængderne i løbet af 1990'erne, en størst mulig forbrænding af de ikke genanvendelige affaldsmængder med maksimal energiudnyttelse og mindst mulig deponering.

For de større biogasanlægs vedkommende er der gjort en særlig indsats for koordinering af energi-, landbrugs- og miljøpolitikken ved nedsættelsen af Koordineringsudvalget for Biogafællesanlæg. Som led i udvalgets handlingsplan har landmænd, der deltager i konkrete planer om etablering af biogafællesanlæg, mulighed for at opnå dispensation fra tidsfristerne for bygning af egne gylletanke. I forbindelse med opfølgningen på biogashandlingsplanen og som forberedelse af en eventuelt større udbredelse af biogafællesanlæg baseret på ny teknologi vil spørgsmålet om afholdte investeringer i gylletanke blive grundigt belyst.

Det kan tilføjes, at der som led i den kommende energihandlingsplan vil blive taget initiativ til en yderligere koordinering af hele biomasseområdet i lyset af de positive erfaringer fra biogashandlingsplanen.